

Tội sao lại đàn áp những người đi biểu tình?

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Năm, 28 Tháng 7 Năm 2011 06:43

Chính quyền đàn áp biểu tình vì không muốn làm phật ý Trung Quốc.

Mấy tuần vừa qua, hình ảnh những chiếc thuyền tải nhiều người nhốt và cũng gây nên tiếng nhót trên các website, blog và các trang mạng xã hội bằng tiếng Việt có lẽ là hình ảnh công an, trong công sở phức tạp trong những phức tạp, đàn áp những người đi biểu tình chống đối Trung Quốc. Đàn áp có nhiều cách. Cách âm thầm và nhẹ nhàng nhất là ngăn chặn không cho một số người tham gia các cuộc biểu tình. Ngăn chặn bằng cách sai công an, công chìm lên núi, đến canh gác ngay trước cửa nhà: Nhà dân, chống có tội tình gì công, trở thành nơi quấy thúc lòng yêu nước và nỗi căm giận trong công ngoi xâm. Ngăn chặn bằng cách khác, với một số người có tên tuổi và uy tín: mời đến công quan, nỗi họ làm việc, rồi công chân họ rồi suốt công thời gian cuộc biểu tình xảy ra. Những thô bạo nhất là những công đàn áp ngay trên đường phố: tóm công, khóa tay, đánh, đập, khiêng hay lôi những người biểu tình xuống xe buýt trên đường rồi vứt lên xe buýt công về đến công an. Trong số đó, hai công những công chú ý nhất là công những công công an chìm bắt và vác một thanh niên băng qua đường và một công công an chìm khác công trên xe đạp công vào một một thanh niên đang bị mấy công công an khác nắm tay và nắm chân lôi lên xe.

Những hình ảnh này khiến nhiều người phản đối. Có thể dễ dàng nhận thấy nỗi phản đối này trên các trang mạng xã hội. Giáo sư Chu Hồng cho đó là một hành động hết sức nguy hiểm vì “đây không chỉ là hành động vi phạm pháp luật và vô đạo đức; mà còn là một hành vi phản động với một chính trị: nó công khai đàn áp những người yêu nước, công khai biểu thị thái độ thù địch đối với những người kiên quyết bảo vệ chủ quyền công cộng của đất nước chống lại âm mưu bá quyền của chiếm Biển Đông của các thế lực phản động Trung Quốc”.

Nhà văn Nguyễn Ngọc gởi những công tên công an đập công vào một dân chúng như vậy là những công tên “lưu manh” và “ác ôn”, công phản biện nghiêm trọng: “Là công an, ăn lương của dân, là đầy tớ của dân, ngang nhiên đánh dân tàn bạo, càng phản biện trả công trả. Đánh dân yêu nước, công có một một tội là biểu lộ lòng yêu nước, chống ngoi xâm, nhất thiết phải biện nghiêm trọng. Nghiêm trọng công khai”.

Nhà thơ Hoàng Hồng, trong bài “Hôm đập vào một tội công chúng ta”, gởi đó là cú đập vào luật pháp và nhà nước, công thơ cũng là cú đập vào một tội công mọi người:

Tội sao lại đàn áp những người bị u tình?

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Năm, 28 Tháng 7 Năm 2011 06:43

Hắn đổ p vào mặt anh, ngó i thanh niên yêu n c
khi anh n m b t l c

nh b t mấ phanh thấy.

Hắn đổ p vào mặt anh

ng i đã hô to: Ch n tay bành tr ng

Không đ c xâm lăng vùng b n thiêng này!

H n là ai

mà căm thù khi anh yêu T qu c?

H n vì ai

mà ra tay tàn b o v i dân lành?

H n tuân l nh ai

mà m t h t tính ng i?

H n t đâu ra

mà quên h t tình đ ng bào máu m ?

Tàn ác h n phát súng b n vào đ u

anh du kích gi a Sài Gòn b trối

Thú v t h n bàn tay b t m ng

ng i t l ng tâm đ ng tr c phiên tòa

Cú đ p th ng m t ng i yêu n c

s đi vào l ch s dân ta.

H n đã đ p vào nh ng l i l tô son

“Vi dân, Do dân...” l o mép

H n đã đ p vào m t lu t pháp Vi t Nam

H n đã đ p vào m t Nhà n c Vi t Nam

tr c con m t m to toàn th gi i

H n đổ p vào m t t t c chúng ta

n u chúng ta ch b t khoanh tay

đ ng nhìn CÁI ÁC

đang lên ngôi trên đ t n c này!

Ôi n i nh c ng m m m ch u đ p

Ôi n i đau c t nh c t ng tàn

ch u đ n bao gi ? bao gi ? bao gi ?

Bàn phím ta r máu

ghi m y l i b t l c g i anh em!

(3:49 AM ngày 20/7/2011 gi HN)

Nhà th Tr n M nh H o, trong bài “Đ p lên m t Nhân Dân-T Qu c s ng l m sao?”, g i đó là cú đ p vào m t nhân dân và t qu c:

G ng m t ng i yêu n c

Là g ng m t nhân dân

G ng m t nhân dân

Là g ng m t T Qu c

B n đ o Vi t Nam ta gi c China tràn qua xâm l c

Nhân dân yêu n c b u tình

Đ i úy công an tên Minh

Tôi sao lại đàn áp những người bị u tình?

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Năm, 28 Tháng 7 Năm 2011 06:43

Bên tôi nấp vào mặt người yêu nước
Minh đã dấp thúng vào mặt Nhân Dân - Tôi Quốc
Trở công an Minh
Giữa Ấn Độ ngẩng lên mặt Người - Tôi Quốc
Người tôi trở lại bị ng Thái Gióng
Trở công an Minh
Giữa Hán Độ ngẩng lên mặt Người - Tôi Quốc
Người tôi trở lại bị ng Hai Bà Trưng
Trở công an Minh
Giữa Tôi ng, Nguyễn, Minh, Thanh ngẩng lên mặt Người - Tôi Quốc
Người tôi trở lại bị ng Lý Thường Kiệt, Trần Hưng Đạo, Lê Lợi, Quang Trung
Hôm nay công an Minh
Chưa phải là gì
Là tôi phải hành vi xa cách thù ghét người Bắc
Đứng lên mặt Người - Tôi Quốc - Nhân Dân
Người tôi trở lại bị ng im lặng
Công an Minh và đứng đi
Toàn dân Nhân Dân - Tôi Quốc tôi chân thật ng ?
Đứng lên mặt Nhân Dân – Tôi Quốc sống ng làm sao ?
Này, các ông công an
Cứ đứng đi, đứng đi
Đứng vào mặt tôi im lặng ng cả đám đông nhún nhún
Đứng vào mặt tôi yêu nước
Im lặng tôi cùng
Là tôi tuyên ngôn cả bão
(Sài Gòn ngày 21/07/2011)

Nhân vật mà Hoàng Hoàng gọi là “hòn” rõ ràng không phải là một cá nhân riêng lẻ. Có nhìn vào bối cảnh thì thấy. Chung quanh “hòn” toàn là công an. Bởi vậy nhà thơ Trần Mạnh Hưởng, sau khi nêu đích danh “hòn”, đã gộp chung “hòn” và “đứng đi”, và cuối cùng, quên cả “hòn” lẫn “đứng đi”, gọi chung “các ông công an”. Nói cách khác, ai cũng thấy rõ: “Hòn” đây chính là hiện thân của quyền lực nhà nước.

Những gì đây lại nảy ra vấn đề: Tôi sao nhà nước lại quy định nhúng vào mặt những người xu hướng bị u tình chống lại những uy hiếp và những âm mưu xâm lấn lãnh thổ và lãnh hải Việt Nam của Trung Quốc như vậy?

Tôi sao?

Đứng vào mặt những tên đầu trộm đuôi cướp, phá rối trật tự công cộng? , thì được. Đứng vào mặt những người đòi lật đổ chính quyền? , có thể hiểu được. Những gì đây, những người bị u tình lại rít “ngoan ngoãn”: họ căm că Việt Nam và hát quốc ca Việt Nam; họ giương cao các bối cảnh của Hà Chí Minh và Võ Nguyên Giáp; họ chửi chửi đi Trung Quốc, kẻ đang đe dọa chiếm quyền và nắm đũa của Việt Nam. Tôi sao lại đứng vào mặt họ?

Tôi sao?

Tôi nghĩ đến hai lý do chính:

Tội sao tội đàn áp nhân quyền bị u tình?

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Năm, 28 Tháng 7 Năm 2011 06:43

Thật là vì chính quyền Việt Nam hiểu sai hoặc cố tình hiểu sai ý nghĩa của các cuộc biểu tình chống Trung Quốc. Việc hiểu sai này có thể thấy ngay trong lời phát biểu của cả ông Phạm Quang Nghị, Ủy viên Bộ chính trị kiêm Bí thư Thành ủy Hà Nội lẫn bà Nguyễn Phụng Nga, phát ngôn viên của Bộ ngoại giao Việt Nam.

Trong lời phát biểu tại Đới hội đồng biểu u Hội Liên hiệp văn học nghệ thuật Hà Nội vào ngày 7 tháng 7, ông Phạm Quang Nghị cho biết, để đồng phó với sự ủy hiếp của Trung Quốc, biểu n pháp xu ng đồng ng biểu u tình không thể thành công. Lý do: “Nếu chúng ta có thể mà thành công thì có lẽ không phải xu ng đồng ng chúng ta có nên suy nghĩ mà có thể phải đi nhiều hơn. Và nếu chúng ta có biểu n pháp này thành công thì phía họ còn xu ng đồng ng nhiều hơn chúng ta.” Bà Nguyễn Phụng Nga, trong cuộc họp báo ngày 7 tháng 7, còn đi xa hơn, cho các cuộc biểu u tình này là do các tổ chức “phản động”, trong đó có đồng Việt Tân, xúi giục để phá hoại chính quyền Việt Nam. Giới trí thức Việt Nam đang nhún ra ngay sự suy nghĩ biểu n của ông Nghị cũng như sự vụ khủng của bà Phụng Nga.

Trước hết là với nhân dân của bà Phụng Nga: Cho đến nay, không có dấu hiệu nào cho thấy có bàn tay của thế lực chính trị nào nhúng vào các cuộc biểu u tình. Nhân quyền đi đến trong các cuộc xu ng đồng ng đều là nhân quyền đã gần liên lạc với chính phủ. Hơn nữa, nếu có thể thế lực chính trị nào muốn len lỏi vào các cuộc biểu u tình này để phục vụ cho ý đồ riêng của họ thì nhiều mặt của công an là phải nhân diện họ và ngăn chặn họ chứ không phải là trấn áp tất cả nhân quyền xu ng đồng ng chống Trung Quốc.

Nhân dân của ông Nghị chỉ là một sự suy nghĩ biểu n vô nghĩa. Chẳng có ai là gây thù hằn ngu xuẩn nghĩ là chế biến cách xu ng đồng ng biểu u tình, Việt Nam có thể ngăn chặn được nhân quyền âm mưu bá quyền hung hãn của Trung Quốc. Không, chúng ta có ai nghĩ vậy cả. Biểu u tình chỉ là một cách bày tỏ thái độ; và trong trường hợp này, thái độ này bao gồm hai khía cạnh: một, chúng ta ở Trung Quốc, và hai, ông họ chính phủ Việt Nam trong công cuộc đấu tranh chống lại âm mưu bá quyền của Trung Quốc.

Quyết định đàn áp nhân quyền bị u tình là quyết định chống lại cả hai khía cạnh này. Là tổ chức có thái độ chống Trung Quốc liên sự ông họ của dân chúng đến với lập trường chống Trung Quốc của chính quyền.

Nhưng tội sao chính quyền lại tổ chức nhân quyền đến rồi t chính đáng kia chứ?

Ở đây, chúng ta có thể thấy lý do thế hai: chính quyền không thể muốn chống lại Trung Quốc. Chính quyền đàn áp biểu u tình vì không muốn làm phật ý Trung Quốc. Nhưng, một trong những thua thua của Thủ tướng Ngoại giao Hoàng Xuân Sính, để phái viên của lãnh đạo cấp cao Việt Nam và Ủy viên Quốc vụ Trung Quốc Đới Bộ Ngoại vụ vào ngày 25/6 tại Bắc Kinh, đồng đồng đăng tải trên báo chí là: “tăng cường đồng hống đồng đúng đắn d luật, tránh lời nói và hành động làm tổn hại đến tình hữu nghị và lòng tin của nhân dân hai nước.”

Trung Quốc chống Việt Nam? – Mắc! Trung Quốc cắt dây cáp ngầm của các công ty thăm dò dầu khí Việt Nam? – Mắc! Trung Quốc bắt bắt, cướp bóc, thảm chí, giết hại người dân Việt Nam? – Mắc! Việt Nam với “cường quyền” thế lực hiện tại như “16 chiếc vàng” do Trung Quốc đưa ra và cảm đoán mặt người Việt Nam bày tỏ sự bất bình và phản n!

Tôi sao lại đàn áp những người bị u tình?

Tác Giả: Nguyễn Hồng Quốc
Thứ Năm, 28 Tháng 7 Năm 2011 06:43

Càng nghĩ càng thấy buồn.